

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecători – Petru Moraru și Nadejda Toma,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatului Torubarov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Torubarov Oleg Victor, născut la 22 iunie 1975, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Mihai Sadoveanu 26/1, ap. 144, moldovean, cetățean al R. Moldova;

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 03.07.2013 - 20.03.2014;

Instanța de apel: 22.04.- 13.05.2014;

Instanța de recurs: 28.07.- 24.09.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2014, Torubarov Oleg a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul legal al părții vătămate Chiselița Eudochia a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Torubarov Oleg, în noaptea de 24 spre 25 martie 2013, în intervalul de timp 22:00-01:30, aflîndu-se în fața scării nr. 1 a blocului locativ nr. 15/1 de pe bd. Mircea cel Bătrîn, mun. Chișinău în cadrul unui conflict acut cu Chiselița Artur Vasile, a. n. 1973, urmărind scopul vătămării integrității corporale și a sănătății, intenționat i-a aplicat ultimului lovituri cu pumnii în regiunea feței, capului, fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 59/593D din 24 mai 2013 leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, care au provocat decesul persoanei.

3. Avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatului Torubarov Oleg, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În susținerea cerințelor sale, avocatul a invocat că, nici un martor pe dosar nu a relatat cu certitudine că inculpatul a aplicat sau ar fi putut aplica așa lovituri care ar fi determinat decesul, deoarece de la o lovitură ușoară cu palma nu survine decesul.

La fel, apelantul a mai invocat că prima instanță nu a luat în calcul toate circumstanțele cauzei și anume: caracterul mijloacelor aplicate, numărul loviturilor

aplicate, obiectul contondent care ar fi dus la deces, momentul decesului victimei, localizarea plăgilor și câte persoane ar fi putut participa la aplicarea loviturilor.

Totodată, acuzarea nu a cercetat toate circumstanțele cauzei, inclusiv nu a verificat acțiunile lui Cara Ion care a recunoscut că s-a bătut cu victima Chiseliță A., în timpul bătăii fiind stricată fereastra și în afară de cele invocate acesta este condamnat în baza art. 145 Cod penal.

Tot aici, apelantul a mai adăugat că și acțiunile lui Verdeș, persoana cu care victima era în relații ostile, de asemenea nu au fost verificate de către organul de urmărire penală.

Sub critica apelantului a nimerit și raportul de expertiză pus la baza sentinței de condamnare, în care nu se indică metoda de provocare și obiectul posibil a leziunilor corporale grave, fiind menționat că decesul a survenit prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente ceea ce nu poate din start să fie palma sau chiar pumnul, motiv din care expertiza nominalizată nu poate servi drept probă conform art. 95 Cod de procedură penală, or, organul de urmărire penală, nu a solicitat să fie indicat în expertiză întrebarea dacă au putut leziunile cauzate victimei să provoace decesul lui în urma aplicării loviturilor directe cu pumnii sau alt obiect.

În viziunea apelantului, declarațiile succesoriului legal al victimei sunt declarative, fără careva suport juridic și sunt în contradicție cu declarațiile martorilor în cauză, care nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare, chiar și din motive morale, succesoriul victimei găsindu-l pe feciorul său în stare inconștientă, nu a chemat ambulanța și nu a întreprins careva măsuri, lăsându-l pînă dimineață inconștient.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Svetlana Gordilă în numele inculpatului Torubarov Oleg și menținută sentința fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel cercetând suplimentar probele administrate de către organul de urmărire penală și verificate de către instanța de fond conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în raport cu motivele apelului a reținut că, instanța de fond a verificat complet, obiectiv și sub toate aspectele toate circumstanțele cauzei, la fel și probatoriul a fost apreciat legal din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității.

Astfel, instanța de apel a conchis că, apelul avocatului S. Gordilă este nefondat, inculpatul Torubarov O. fiind legal recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță, la baza sentinței adoptate, a reținut corect următoarele probe:

- Declarațiile părții vătămate Chiselița E. (f. d. 238-239, vol. I);
- Declarațiile martorilor Cherdivară V. (f. d. 4-5, vol. II), Matura O. (f.d. 44-45, vol. II), Cara I. (f.d. 50-51, vol. II);
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 59/593 „D” din 21.05.2013 (f. d. 19-23, 89-90, vol. I);
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 1316 din 27.03.2013 (f. d. 39, 40, vol. I);
- Raportul de expertiză psihiatrică legală de ambulatoriu nr. 428a-2013 din 25.06.2013 (f. d. 145-146, vol. I);

- Procesul-verbal de confruntare dintre martorul Cherdivară V. și inculpat din 30.05.2013 (f. d. 72-73, vol. I);

- Procesul-verbal de confruntare dintre martorul Cara I. și inculpat din 30.05.2013 (f. d. 114-115, vol. I);

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apelantului, considerându-le nefondate și nejustificate, deoarece sunt combătute prin probele analizate supra care dovedesc cu certitudine că inculpatul ultimul s-a despărțit de pătimașul Chiselița A., după ce i-a aplicat lovituri cu pumnul peste față și cap, ultimul căzînd jos și nu s-a mai sculat.

După cum rezultă din materialele cauzei, inculpatul și victima erau în relații de conflict în legătură cu concubina inculpatului O. Matura și la data indicată, anume inculpatul i-a aplicat victimei lovituri cu pumnul peste față și cap, în rezultatul cărora acestuia i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care au dus la deces.

Referitor la raportul de expertiză medico-legală nr. 59/593 „D”, instanța de apel a menționat că acesta a fost întocmit în strictă conformitate cu prevederile art. 142-151 Cod de procedură penală, experților fiindu-le explicate drepturile și obligațiile, fiind avertizați de răspundere penală conform art. 312 Cod penal, iar instanța de fond corect l-a acceptat ca probă întru confirmarea vinovăției inculpatului.

Concluziile raportului de expertiză sunt în concordanță cu declarațiile succesului legal al victimei și a martorilor, fiind confirmate prin alte probe, or, careva temei legal de a nu accepta raportul nominalizat ca probă nu s-a stabilit.

Instanța de apel, a respins ca nefondate argumentele apelantului referitor la declarațiile succesului legal al victimei, care în viziunea apelantului sunt declarative, deoarece după cum s-a stabilit, succesul legal al victimei Chiselița E., nu și-a dat seama de gravitatea situației fiului, l-a rugat pe Cherdivară V. să o ajute să-și ducă feciorul în casă, l-au dus în apartament și l-au culcat în pat, feciorul era inconștient, și a doua zi, la 25 martie 2013, a chemat ambulanța care a transportat victima la spitalul de urgență, unde acesta a decedat, or, din materialele cauzei rezultă, cu certitudine, că decesul victimei a survenit anume în rezultatul aplicării loviturilor de către inculpat.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. Avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatului Torubarov Oleg, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului, deoarece instanțele de judecată nu au cercetat obiectiv și sub toate aspectele cauza penală, au dat o apreciere greșită probelor acumulate iar instanța de apel nici nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest sens, recurentul invocînd motive similare celor din cererea de apel a mai adăugat că, decesul victimei trebuia să se găsească într-o legătură cauzală directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, care trebuie să fie cuprins de vinovăție, însă organul de urmărire penală nu a prezentat nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului.

Astfel, în ședințele de judecată nu s-a dovedit vinovăția inculpatului Torubarov O. în săvîrșirea infracțiunii incriminate, nici un martor nu a relatat cu certitudine că

inculpatul a aplicat sau ar fi putut aplica așa lovituri care ar determina decesul victimei.

În cauză lipsește motivul săvârșirii infracțiunii, or, motivul gelozia, invocat de acuzare nu poate fi pus la baza învinuirii deoarece toți martorii audiați au declarat că relațiile dintre victimă și inculpat au fost normale și conflicte anterioare dintre cei doi niciodată nu au fost.

În viziunea apărării, raportul de expertiză medico-legală nr. 1316 din 27.03.2013 pus la baza unei hotărâri de condamnare, urma să fie anulat, deoarece martorul Cara I. în ședința de judecată a menționat că s-a bătut și cu Torubarov O. în seara de 24.03.2014 și leziunea de la deget a apărut în urma acestei bătăi.

Prin urmare, apărarea a menționat că instanța de apel nu a examinat toate versiunile cauzei inclusiv declarațiile martorului Cara I., persoana cu familia Verdeș cu care victima era în relații ostile, care a rămas în afara urmăririi penale, mai mult, raportul de expertiză medico-legală nr. 593 din 26.03.2013 fiind incomplet, ne fiind indicat în el metoda de provocare și obiectul posibil a leziunilor corporale grave, această expertiză nu reflectă cu certitudine anume în urma loviturii cărui obiect, sau acțiunii directe a survenit decesul, câte persoane au putut lovi și dacă a fost posibil ca aceste lovituri să fie aplicate de o persoană sau mai multe.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Sub aspectul vizat, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, ținând cont de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Însă, Colegiul penal constată că, recursul declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor invocate.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției inculpatului Torubarov Oleg, argumentând poziția sa, în mare măsură, cu aceleași critici care au fost examinate și în instanța de apel.

La acest capitol, Colegiul penal apreciază concluzia instanțelor judecătorești privind vinovăția lui Torubarov Oleg și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 151 alin. (4) Cod penal ca fiind corectă și întemeiată, care se confirmă nemijlocit prin cumulul de probe administrate și examinate pe dosar: - declarațiile reprezentantului legal al victimei Chiselița E. (f. d. 238-239, vol. I); - declarațiile martorilor Cherdivară V. (f. d. 4-5, vol. II), Matura O. (f.d. 44-45, vol. II), Cara I. (f.d. 50-51, vol. II); Raportul de expertiză medico-legală nr. 59/593 „D” din 21.05.2013 (f. d. 19-23, 89-90, vol. I); - raportul de expertiză medico-legală nr. 1316 din 27.03.2013 (f. d. 39, 40, vol. I); - raportul de expertiză psihiatrică legală de ambulatoriu nr. 428a-2013 din 25.06.2013 (f. d. 145-146, vol. I); - procesul-verbal

de confruntare dintre martorul Cherdivară V. și inculpat din 30.05.2013 (f. d. 72-73, vol. I);- procesul-verbal de confruntare dintre martorul Cara I. și inculpat din 30.05.2013 (f. d. 114-115, vol. I).

În aceeași ordine de idei, lecturînd textul deciziei, Colegiul penal constată că instanța de apel, judecînd apelul a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor anexate de prima instanță, conform materialelor din dosar, prin care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază corectă și legală hotărîrea contestată.

Cît privește critica recurentului referitor la raportul de expertiză medico-legală nr. 59/593 „D”, Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a reținut precum că acest raport a fost întocmit în strictă conformitate cu prevederile art. 142-151 Cod de procedură penală, experților fiindu-le explicate drepturile și obligațiile, fiind avertizați de răspundere penală conform art. 312 Cod penal, iar instanța de fond corect l-a acceptat ca probă întru confirmarea vinovăției inculpatului Torubarov O., mai mult, concluziile raportului de expertiză nominalizat sunt în concordanță cu declarațiile succesoriului părții vătămate Chiselița E. și a martorilor, fiind confirmat prin alte probe.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că acțiunilor inculpatului Torubarov O. li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă numită corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținîndu-se cont de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează sau atenuează răspunderea penală, astfel, temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Așadar, prezența circumstanțelor sus-menționate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Svetlana Gordilă în numele inculpatului Torubarov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2014, în cauza penală în privința lui **Torubarov Oleg Victor**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 21 octombrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Petru Moraru

Nadejda Toma